

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De laudabili statu religiosorum, si bene seruetur. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

futura. Quapropter precor tuā clementiam, vt vacillantē animā, sacris eloquijs cōfirmes, & si qua bona exēpla de alijs nosti, mihi etiā libenter exponas. Quamuis enim multa preclara facta de veteribus sanctis audiui, opto tamē bona noua audire de modernis. Veruntamen causas à spiritali profectu tardātes prius mihi aperiri, vt inimici fraudes cauere, & calles iustorum valeam inoffenso pede transire.

C A P V T III.

De laudabili statu religiosorum, si bene seruetur.

Senior.
Monachorū
conditio
nobilis ac
sancta, si
quidem
seruetur.

1. **S**tatus religiosorum magnus & sanctus est, si bene seruetur: quisque sic viuat, vt regulā docet & habitus demonstrat. Sed non est ideo frater securus, & spiritalis mox censendus, quia cū bonis ambulat, & sacras lectiones frequenter audit, & bene cantat: sed quia toto corde nititur implere, quod promisit: & facit, quod debet. Quod si ex fragilitate excedit quādoque, aut aliqua tentatione vincitur, vel passione mouetur: citò se corrigere studeat & multum doleat, reum se cognoscat, nec excusando culpā augeat, sed ad petendam veniā spōte se humiliet, vt Deus ignoscatur. Pius enim Dominus, quamuis offensus sit & contemptus, fletibus, & precibus contentium citò placatur, sicut Dauid sanctus poenitendo testatur: *Cor contritum & humiliatum, Deus, non despicies.*

Psal. 50.

Phil. 3.

2. Igitur magno conamine ad anteriora te extende, quæ retro sunt & huius mundi obliuiscere; nec ad remissos & infirmiores respice: sed ad quid venisti, & quid te agere oportet, attende. Nam qui proficere vult, omni die incipere debet: nec vllum laborē abhorre, nec aliquod tempus otiosè præterire. Non igitur longos dies nec annos plures in religione computes: nec de dignitate ordinis glorieris, nec loci amoenitate delecteris: sed quam longè adhuc à veris virtutibus distes, pensa: & in quantis vitiorum sortibus iaceas, diligenter pertracta. Nam qui se aliquid esse putat, ipse se seducit. Per elationem quippe gratia Christi perditur, & bona diu quæsita citius euelluntur.

Galat. 6.

Ecclesi. 3.

3. Igitur occulta super te iudicia Dei metue, omnia opera tua districte discute, altiora noli quærere nec curiosa rimari: sed que tibi præcepit Deus, cogita semper. Et quamdiu in corpore peccati manes, non securitatem à tentationibus, non requiem à laboribus tibi audeas polliceri; sed sicut strenuus miles certa contra vitia; & donec accipias coronam gloriæ, scutū patientiæ in omni tentatione & angustia corde firmissimo tene, vt cum Apostolo Paulo dicas, mortis articulo imminente: *Bonum certamen certavi,*

travi, cursum consummavi, fidem servavi: de reliquo reposita est mihi 2. Tim. 1. corona iustitiae, quam reddet mihi iustus iudex. Et quidem Dominus noster Iesus Christus non misit Apostolos suos ad querendū honores temporales & commoda carnis; sed ad crucem portandam, & proprię voluntatis libertatem abnegandam. Vnde sequaces suos hortatur, dicens: *Siquis vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me.* *Matt. 16.*

4. Indue ergo armaturam Dei, & sta in preparatione pugnae; quoniam multi bellantes aduersum te, caro, mundus, & diabolus; qui non cessant impugnare die ac nocte innocentes, & Christo seruire volentes. Sed ne timeas eos, nec audias, neque credas eis, nec consentias suggestionibus eorum pulchris & fictis; quoniam in dolo tecum loquuntur, vt capiant & decipiant, atque a Deo elongent, & ad omne malum finaliter perducant. Quapropter vigila in orationibus; & aduersis infidias diaboli, diuinum flagita humiliter quotidie auxilium, & fratrum expertorum acquiesce consilio; ne tentatio tibi dominetur, & mundus rursus te illiciat & inuoluet. Habeto igitur in mente, quod in Apocalypsi ad consolationem militum Christi in seculo pugnantium legitur: *Qui vicerit, faciam illum colummam in templo meo; & dabo ei edere de ligno vite, quod est in paradiso Dei mei.* *Apo. 3.*

5. Sicut iam supra ad emendationis studium, & perfectę mortificationis agonem, me animasti; ita nunc pericula a bono incepto retrahentia, & ad secularia desideria inuitantia, ad cautelam mihi planius describe. Dolendum enim vehementer, cum quis labitur in teporem, refugiendo parui temporis laborē. Sed magis deffendum, cum aliquis relicto Dei timore reuertitur ad seculum, diaboli sequendo instinctum; sicut infelix Iudas fecit; qui propter pecunię questum reliquit Christum, & cum Phariseis iniit consilium; ac tandem peruenit ad laqueum, miserabiliter finiēdo vitam presentem, & mortem incurrēdo sempiternam. Aperi ergo os tuum, & denuda dolos serpenti antiqui; qui sub specie boni decipit multos, vt sepe probasti. Novitius.

CAPVT IV.

De periculis novitiarum, ex consorsio mundanorum.

1. **S**unt multa, quę impediunt incipientes; sunt plura, quę retrahant proficiētes; sunt verò valde pauci, qui ad perfectionem perueniunt, & omnem difficultatem per vię meritum transcendunt. Quidam namque ferventer incipiunt, sed orta tentatione a proposito sancto resiliunt, & ad pristina vitia relabuntur. Et quia Deū purè nō querūt, nec integrè se resignant, tot obstacula inveniunt,

V u z

niunt,